

че нѣкой прѣдметъ е тежъкъ винаги прибавяха:
„Това е като обувкитѣ на Касема“.

Единъ день, на единъ пазаръ въ града ста
ваше разпродажба на голѣмо количество стѣкла-
рия; а понеже цѣната бѣше износна, Касемъ купи
тази стока.

На сутринята той се научи, че единъ прода-
вачъ на парфюми пропадналъ и не му останало
нищо друго, освѣнъ розова вода. Абдулъ Касемъ
се възползувалъ отъ стѣсненото положение на
този клетникъ и купи отъ него розовата вода
четири пѣти по-евтино отколкото струваше.

Тази покупка, макаръ да го развесели, не
можа да го разположи чакъ до тамъ, щото да
го накара да даде угощение, както бѣше въ оби-
чай между търговцитѣ, кога купятъ нѣщо на
добра смѣтка.

Той си позволи само този разкошъ, да отиде
на баня, което не бѣше правилъ отъ много дълго
врѣме.

Тамъ той срѣщна одного, когото смѣташе
между своитѣ приятели (но скжперниците не за-
служаватъ да иматъ такива). Този приятелъ му
забѣлѣжи, че ще стори добрѣ, ако си купи други
обуща, защото съ тѣзи е станалъ за смѣхъ на
мало и голѣмо. „Ще си помисля“, каза Касемъ
и, като се съблече, влѣзе въ къпалнята.

Прѣзъ това врѣме кадията отъ Багдаты сжщо
дойде на баня. Касемъ излѣзе прѣвъ и като влѣзе
въ стаята, дѣто се бѣше съблѣкълъ, не намѣри
обущата си. На тѣхно мѣсто имаше единъ чифтъ
нови еминии.

Като мислѣше, че това е подаръкъ отъ прия-
теля му, за да не го изкарва отъ харчъ да купува
други, той ги обу и излѣзе отъ банята много
доволенъ.

Когато кадията искаше да си обуе обущата,